

Гідність

Рушив журавель коло криниці

І собача будка на ланці,

Гарбузи побігли товстолиці,

Хто куди – врізнобіч навманці.

Рушили Ліхтарня і дровітня

І ставок, і кладка через рів,

І скирти, прадавні і новітні

В полі, де їх вітер перестрів.

Все посунуло, поперло, полетіло,

Стрімголов, шкереберть.

вусібіч..

І моє понівечене тіло

Мчало з ними –

протилежно – звісна річ.

Мабуть було якесь передчуття у Ярка, Ярчика, як називали його численні друзі, приятелі, бо цей вірш “Поїзд від’їжджає” наче прощання, легке, граційне, з гумором і посмішкою, але крізь відблиск зболеної душі, – коли за якусь мить пробігає, проминає уся кінострічка твого життя, обриси усього наймилішого, найріднішого...

Гідність
Яромир Ламера

Автор - О. Ламера
Д. Ткач

Режисер - Д. Ткач